

РУСЬКІ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВІЇ

Виходить кожний тижень. — Преплата на рік 60 Дин., на пол року 30 Дин. За Америку и други краї 2 долари рочис.

Предплату и шикки писма до Редакції в Уирвак треба послати на адресу: „Руски Новини“ Пишкоренци (Югославия).

Наш параст.

Стої руски параст у тил морю швета
Шк столітне древо у пребельким ливе.
Нікви го буря ані брэг дубави
Нігда не зничожі, ані не потреше.

Не збедзе го з драги модерне безвірство
Дурни бомунизам далеко од нього
Више бон Руски був, Русин и остале
Нігда не забуде на Бога свогого.

Ой парасте мили, ти више моцно стої
Шк и твоїо дідове до стаї.
Нігда волн мейо, вирю, и чесц свою
За гарсточку злата нікому не даї!

Твої жайбот барз чежда, бо жем суха, тварда
До котрей ти жайбот, свою слух шеш;
Кратки твоїо ноци, а дні барз длугоки
Хлеб тварди, худоби, од котрого живеш.

Да ци бриги зменша, и жайбот олегча
Квітне у нас красна, народна Просвита
Прим ю ти до шерца и живі зос лю бедно,
Наші мили парасту, на многая літа!

ПЕТРО БУЧКО.

Будзме свидоми!

У остатні часи вельо ше розпирани о нашої вири и нашої народности кой преїт новинох, кой у дружтве. Може причина тому переходзене данованих Русинох на «прадідовску вирю». О тил «вращанію» писали шикки беспрядски новини. О нашої народности було бешеди у «Югословенском Дневнику» и на широкі ше розписал у «Зарі» п. Олесиров. Йсте становище як и п. Олесиров беру велькоруски емигранти (бувши генералове, капеланове и т. д.) Іх розумим, чом би силли да Русини не буду Русини, и да Україна будзе лем географского значеня и една часи «матушки Расей». А як розуми п. Олесирового? Кед роби то зос своїм глибоким ошведоченьом а не за людски интереси, чом не роздумал, яки наслідки буду того ошведоченя. Чи у своєї младеї и горуцей фантазії створел красну илузію (за нього) же шикки Русини пойду його шлідом? Кед трежбо думал, мушел бун свидоми того же ше його сон не може оствариц так як волн спе, пец мушел бун свидоми и того, же зос таким ивчаньом, исто так як и «вращаньом» дзельованих на «прадідовску вирю» — рұца ше жирячка под нашу хижучи подумал же у подзеленосцу нігда не була моц?

У главним и нашу руско-українску

народност и нашу вирю тоті панове пресдвзяю, управо сутерираю народу и шикким ивобавесценім як плод пропаганди и плод людских интересох.

Прейдзме укратко нашу историю, да видзиме чи тоті наводи точни.

Ані еден наш историчар не оспори, же ми походзиме зос неликавней України. Най ше не гиваю гевти, котри би етели, да жем од Чарного моря и Карпатох па до горнього току Десни и Притети воламе другим меном. Не робиме то прето, же и нешкайши держави як Советскя Русия па и Польскя признавало, же постої Україна. А недавно могли зме читат у новинох (на руских) же Українскя плада премесченя зос Харкова до Києва. Дакте, кед би зме були през ніякого ошведоченя у погляді народности, чи би зме ше шмели отречац того мена, кед го други признавало?

Коло Києва бун штренок першей нашої держави. З нашу руску жемү владали князове. Князове кед умерали дзелили своїо князовство на часі т. зв. уділи з гевтот, котри бун княз Києва, попад ше пельки княз. Уділни князове ше медзи собу не лагодзели. Приходзело до звадох и биткох. Пре такі немири

почали Русини селіц на сиверносток дзе бивали фински (шудски) племена. Понеже Русини були християнске и культурнейши, лєкко предобили тоті дзиви племена за себе. Почали ше мишац з німа и створена од тей мишаніи окремна народност велько-руска, або москowska по месту Москви. Тот нови велькоруски народ розликовал ше од нашого и по своїх односох іу владару. Док ше наша медзи собу вадзели дзельели, дзеля тот велькоруски народ шлепо ше покоравап своїому князови. Оташь их моц, Знали бун зложни. А уєних іх зложі видзі ше и нешка па хрибне Українцох-Русинох. А як з нами?

Почніме од Ярошана Мудрого, па преїт наслідникох краля Данила Галицького, Богдана Хмельницького, па далей до 1918. року цо видзиме? Видзиме же нашу нещесне шикко у тил: Же зме не знали слухац и поштовац своїх владарох, не мали зме зложі и дисциплини, пне зме були подзелени, и зос своїм незадовольніи. Так остало до нешка, цо доказуіо нашу милі «батогаїю», бо волн незадовольніи зос нашу руску Просвиту, дзеля нас и розбивало, незадовольніи су ані з тил, же су Русини, етели би вискочити зос своєї скорн, да постаню Русове и православни. Тота вична звада нешоштоване себе и свогого то жридли шикких наших бидох у историї и тєраз.

(Конец булзе).

Схадзка рускеї младежи у Мукачеву.

У Мукачеву на Горниці була в недзелью 3. юла велька схадзка рускеї младежи. Схадзка була звалана да протестира проти работи подкарпатских «батогаїюх», котри спично як и у нас

ребя знаду у руским народу, одрекао ше своей вири и рускей народности и прше шешлики прспреки подзвичаноно нашего народа. На сходзки було коло 10.000 рускей младежи зос палеј Горайци.

Мадяре проти Французох.

У Ценги були велькај демонстрациј пред французким конзулатом проти Французкеј, а особено проти министра Бартуа, котри тих дньох бул у Праги, Букарешту и Београду. Мадяре ше боя, же Барту организуе тоти державя проти Мадарскеј, да зо зос шацних странах прицлине и не допуца, да Мадарска розшири својо границя. А Мадяре зем о тим шило як да ше розширя до старих својх предвоцних границох.

Низоземски комунисти ше буця.

У низоземских вароших Амстердаму, Роттердаму и бругих були велька и крвави демонстрациј комунистох, котри направели на улицох барикады и штреляли на полицию. Було вецей мертвих и ранетих. — Комунисти спу викасивац обину кризу за својо цилї, да побуня худобли народ и превезию язасц до својх руках на ца зец владаю так, як тераз у Руси и на Украйя, дзе народ жасе як у рабству и умеря од гладу.

Французи проти Цепелинох.

Французк бара незадовольни, же немески вельки балон „Цепелин“ цошка часто леци понад Французку и то бара нїзко. Боя ше Французи, же Немци годни зос Цепелина фотографирац финдузку военн утвердася (фестунки), да за случай войны знаю, як и дзе Французка лагоруваля и утвердася. Прсто Французи пятаю од своей влади, да забранї Цепелином лециц над французку територю.

У Болгарскеј.

У варошу Варви експлодирал вельки магазин цуцаного праху. Гоч магазин бул вонка за варошом прах од експлозиї розвалени наскельо хижк, а облаки шички попукали. Причина експлозиї шше не позната.

Темелї дружтва.

Живот у дружтве — жридо напредованя.

„У зноу лица својого будзеш есц хлеб свой“, повед Бог Адаму, кедто витвак зос раю.

Тото слово було проклятство, а велько и благослов.

Проклятство, бо человек бул осудзени на челку борбу з природу за свој живот.

Благослов, бо у работи могол присц до задовольства и велького благостаня.

Без работи человечество би не могло опсгояц.

Без работи би препадан палали и вароши, коров би и драч покчнтоятели тотн плоднн поля, гушави би и мочварк насгали на местох пшшайших ласох.

З роботу направел человек жем прикладну за биване.

З роботу пришол дотадо, да може пловиц по морю и рихох, преходяц през бреги преа пшшконици пустяни.

З роботу человек виотрел роум и створел краси установи за свое напредоване.

Потреби культурного человека бара вельки, и кед би каждая поедншци мушел шички стварк, котри су му потребни, сам шробитц не пришол би далско.

Як би випатрало людске дружтво, кед би каждая мушел, да у исти час и оре и шев, пра-

Горучава у Англиї.

Тях дньох завладала у палеј Англиї сила горучава, жкей не було уж под стойни. Велї люде умарли од слунечней хороти, велї шепохорели. Провиния заш престала горучава у северней Америке, дзе владала вецей як мешац и паробела вельо чкоди особено парастом на поля.

Уроднай жита у Европи.

Мединародник земљодельски союа у Риме аираховал, же того року уродзело у Европи 400 милиони метери жита, за 70 милиони метери жемей як влонї.

З бешеди о. Г. Костелником.

— Ви ше вше вецей одуздзуюце од нас, повторел я хто зна уж котри раз предрученя, же уж прстала скоро жид зос малым бачивско-српским обставинами.

— Младя не сщце розумиц, же ту у Галичина вельо важниша робота и чешки вепроси, як у нас. За мло Керескур и други влалли такн, як булї пред 30 и вецей ракох. За тог час ше вельо пременело.

— То ше може одбиаа и у Ваших писаньох? Остатнї вщце повели як „Мло Титор“, „Агафия старого поля дивка“, одноша ше до прешлости жамей и пред войнк.

— Цалком природно. Бо же би человек могол творитц, муши ше ужид до обставинох, котри треба опксац.

Цо думате о литератури нашей, ка кельо вона одповеца своїм задачом?

— Треба ше вецей у темох набљжовац до живота и черпац блага з народних звичайох-обичайох и шичко тото цо вредне, позитивне и будує живот, а не губи то. Я ше принайменше старал заговолїц тей вигоги, а сама умешност вобщце, а литература вккрема, ма глядан у швене тото, цо шветле и не руїнує нас. Бо ало ше саме паруцук, а за добром треба глядатц. Ми вше на тей жемей тота, цо глядю Бога и у шичких наших творох муши ше тота идея глядана, абсолютного, вшотво-

ни шпати и обуа, мело жито и цече хлеб, прави шкерея, млатки и ключи, права стола вощелї и дверя, заучує слово Боже, лїзи хрипк и шиче кїжкци и т. д.

Шгда би не сщцинул повднївац, да направя тельо ствара, кельо му потребно за прїстойни живот. Мушел би ше бавит зос шичкима роботами и у каждой би остял вшспретни. Жил би як дивк человек и у шичким би церцел вшдостаток.

Барз мале число работох може человек околочован.

Робота у людским дружтве в подзелена. Єден ше бави з єдну роботу, други з другу. Єдному в орудїе плут и мотика, другому млаток и шкерея, трецому игла и машина, штвартому ширко и так шором далей.

Кед дружтвена работа так розделена, може каждый да ше лепше усоверши у своїм званю и да вецей хаснує дружтву.

Вежба и наука доводли людях до вельких успихох. Шички чувствуєме красоту анковскеј катедрали, загребексеј катедрали, шичком вельких сликарох, шичном вельких поетох.

Шички ше чудуєме доброму бешеднїкови, яештому работнїку, муарому провокатору, шпретному ремеселнику и таргонцу.

Но чи би людзе моголи да ствара краси дла. Чи би моголи присц до такой вештици, кед би им не було дано да ше роки и роки

решого добра и краси находяц. Може то не так ясно вшгледїювати на директни способ, але кельки швори муша шички вше келат тог вшпованого огню жаднн явїци розвизки явгачки живота.

— На таких обаякох збудована Вашо филозофички погляди?

— Так. Бо скоро вше погляди вшворени у филозофиї, а поети и шичеменик прсвдзуютїх до ласмонства.

— Над чим тераз робите у филозофиї?

— Пшшем проти дарвинизму.

— То ма буц велька работа?

— Как!

— Думате вшодуго то зробитц?

— Вшодуго? — вшчудовал ше. Цо на швене идзе скоро? Лем катастрофи ше нагло шбунаю. Як и у природи — розвой у творенич человека не шме ше швидко довершовац.

Попатрице на зарко: побрац грєби жем, раз, два раз, шобранїц, прїготовиц му друт и аж гедк ше воно розвива, а до плода вше далско. Ви млади — прсдужел о. Табор, — як конари на дреле, вецей ше рушаце од нас старших стеблех и шичох, шичко робите з вельким розмахом. Познайше, у рокох, увидише, же шичко треба домали робитц, прсдуманно, прсд Богом шцро, а муаро прсд людями. У каждой так работи, а ня лем у литературнїей.

— Цо думате о думки адекотрих, котри гутора же Бог покварал на тог способ наш народ, же то приал на Украйни болшевиком?

— То не можеме повесц. До шичких ше вартух не треба мшцати. Провидїя так звчвало швет, же ше на каждой прчачи стретаме а дїянями Єди розвизкеме, а даснец нових стачко прсд нами. Живот наш пали єдза велька тайна. Цо живот? Филозофия ше уж сараме рокох мучи, коло розгадки то ларемно.

— И чи єй ше дараз то уда?

— По часци так, але цалком не. Вежбац приклад: На Греландаї ше — дзе жаме влада велька — пашци рошїши, котри млоку жем лем у горудих крайох. Теорїи познаною, же ше прео малишнн рокох мєста, вшложени жеми мєнаю. Дле показало ше, же агадани рошнїшн були на

универсиу лем у єдней работи?

Опстанок и напредованє поедкаца и дялого человечества не може ше подуман прсд мудреї роздєлнн работи.

Швет ше шпрестано мшсжи, потреби його лше вєшиш.

Каждим дньом ше роздза тисячи и тшсчи тових лшдях и зос каждый родзеньом дасца потреби человечеству вєней хлеба, вєней шматох и вєней роуму.

Иранда, з каждый дньом рошнє и число работнїкох на жеми, але вше шичкше рошнє шичко дєцох, котри су не способни за роботу.

Да тоги новн мшсже не препаднн, потребно є, да душевни и тїлесни рошнїшци правя каждый дзєць вше вєдей духовннн и тїлесних доброх. Робота ше мушк шовекшовац баржей, як цо ше понєкшуче число работнїкох.

То ше може пошщгнуч зос вше вєкнш дасельбу работи.

Чим работа розумнїше розделена, тим вєкнш шпретносц мшжу работнїци да розвию у своїм шичманю.

А чим вєкнш шпретносц у работнїку, тим вєкнш число доброх, по их мшжу да направя.

(Далей будзе).

Посилайце предплату!

Брейнвуді ровночасно, кед наш ексатор вешкати бул на своїм месце. Як го? Бог ше да шцко постарял — да люде над тим кзаву муча и у тих го вагадох гледию.

— Мис давнйше мучели сумийи провирри.

— Чудувце ше? ... та душа през сумийих заардженна вага, котра ше не може рушац, а грма ше не вл едик бонг. А лаякци у сумийу ровновагу, поришии сумийв — то наша задача. Та як дармо гварене: алате ше у огни пробук.

Шеданге у його кабинету полнж циму в його пиши и ваших цифарох.

Я вецей раз виходзел од нього як нос словедан.

Львов, децембер 1933.

С. Саламон.

Загребски митрополит водж паломництва.

Нови загребски митрополит преосв. Степциц воджс того року сам цешо вельке паломництво до Марји Бисрици 36 км. дялко. У привеснї було коло 15,000 людоох.

Союз житарских задругох у Ослеку.

У Ослеку основани Союз житарских задругох, котри ма циль, да од парастох купув жито и да ше стара за найкешну цену. Союз оскуе свойо магазини у Ослеку и по валадох, а параста, котри приданн своко жито тому союзу, можу лебо такой достац ценож за жито пр. дешвей цени, лебо чекац на дешшу цену. Союз ма кредиту два милиони данари.

Процес еклекцигох у Н. Саду.

Пред окружним судом начал ше процес проци осем бувших лобосадских ексексентох, котри у тону мешаду були лавени, же арсенверси 52,000 обчинских пеняжох. У самим судским шидству преслусано 300 шведох, а на суд поволани 52 шведкове.

Страшне убийство.

У валазе Славонски Шамац нашли рано 7. юла забитого богатого жителя С. Губеровича, його младу жену и швекру. Губерович бул бара богата, у цалей околици жител людоох пеняж, а полеже вел вексла по його шмердн на прешайдени, дума ше, же го забил давден од його вешних длужийкох, лебо голжм тоти убийство каручен. Шбийик — випатра же бул лем еден — пошол до хжи през облачок на крову и ас швекру забил найперше Губеровича, вец його жену, а вец и швекру у другой хжи. Жандаре гледию за збийиком, але до тара го не прешалии.

Жито у околици Нов. Градншкн.

Уродаж жита у околици Новей Градншкн е шуреднї. На ар жито вишатрало слабе, але ше од познйших дивиджох поправело. Рахуе ше на 7—8 метери по ютру. Зарно досп грубе и чисте. —

Викопал стари стриберни пеняж.

У валазе Сититару при Жупанї у Сриме викопал параст Адам Живкович на своей жеми посуду цолну старих стриберних пеняжох. Шццкого ест коло 3000 фалати, а походи зос часох владаня краля Сигизмунда.

Експлодирал локомотив.

У валазе Томбовшч у Сриме експлодирал при плачидв парни котел. Два особи забити два чешко ралети, а еденяц лажко.

Чкода од ляду у вуковар. срезу.

Комесия банской управы установела, же у вуковарским срезу було на житу чкоди од ляду од 6 до 30%. У Петровцох побил ляд 55 ютра жита. Чкода од мншох вельо вешна.

Сомбор достае нови шпиталь.

У Сомборе умар богатак параст Семзе и у тестаменту охабел 554 голти жеми сомборской варошкнї управи зос тим, да ше жем преда и за тот пеняж збудуе у Сомборе вельки модерни шпиталь. Кед би варошка управа шпиталь будовац не сцена, вец шцок пеняж припада мадроней Академиї наукох у Цетини. И так Сомбор муни нова шпиталь правид.

Закон о школованю ремеселничких ученикох (шегертох).

У сїаї „Вашне за ролнцох ...“ котри ше появела у „Руских Новиних“ число 25, указац сом укратко на то, яке тара образоване (школоване) захтєва закон од ремеселничких кандидатох (од шегертох до калфох), а ту сїем указац, же закон ше и о тим стара, да ше може створит прилика за образоване шегертох внадан, дзе ше оказуе за то потреба.

Школоване шегертох наредуе закон о раднцох, котри ше появел у „Службеин Новиних“ число 262 од 9. XI. 1931., а вредж од 1. марта 1932. року.

У параграфу 245. стої: Основане стручней продужней школы наредуе бан лем у тих валадох, у котрих найменше 50 ремеселничких ученикох (шегертох) ест уписано у регистру. Кед другого приходу нет, тзку школу длужен отримовац валаз. Кед у валазе ест ведей шегертох од 25, а менше од 50, у тим случаю по одредженю бана ма ше основац о валадским тронку окрме „повременн стручни курс“ (течаї). Дзе у валазе чкело шегертох менше од 25 там министр торговли и индустриї у споразуму зос министром просвете може ушорит, да шегерта свою науку добию у класох вишей народней школы.

Школоване шегертох у першж шоре интересуе ремеселничкох, бо дзе у валазе не постої прилика за школоване шегертох, до таких валадох родиче не буду дават своїо даяци за шегертох. Зато ремеселничци маю ше старац за тоту ствар понайвешей. А маю право и палновац слядуюшжм начинам:

- 1.) Кед у регистру шегертох маю уписано голем 50 ученикох, там зос их состави уверенн искж и пошло го бановинской управы зос молбу, да бан наредж валазу, да вон на своїм тронку оскуе стручну продужну школу.
- 2.) Кед маю шегертох од 30 меней але од 25 вецей и теди уверенн полиц шегертох достае банской управы зос молбу, да бан наредж валазу, да оскуе за шегертох посебни повременн стручни курс.
- 3.) Кед маю шегертох лем менше од 25, теди уверенн списак шегертох треба да пошло Министарству торговли и индустриї, да вон ушори, да шегерта достае своїо образоване у вишей народней школы.
- 4.) Дзе у валазе нет аїи вишей народней школы, там треба доставит молбу Министарству Просвѣти, да присилуе валаз, да го уведже, бо го в законом прописано за кажди валаз, дзе ест народна школа.

РУСКИ ШКОЛЯРЕ!

През ваканци розшируйце „Руски Новини“, у своїх валадох, гледице нових предлатнїкох, помагайце им, да посилаю кажди рок шорово предлату. **РОБОТА ЗА „РУСКИ НОВИНИ“ ТО РОБОТА ЗА РУСКИ НАРОД!**

Не забудаме, же розвиток индустриї стої у интересу не лем ремеселничкох, але и шцких гражданох, бо земледїлство през добре ушореней и напредней индустриї, як человек през едвей руки. Валази, варошж, держави можу квитиуд лем з помоцу индустриї. Але же индустрию можо розвил лем ремеселнички, зато у ствари образоване ремеселничких кандидатох треба да помага у вершии шоре валадска управа, а зос чо и ми шцкии граждани, кажди по своей возможности.

М. ПОЛИВКА.

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Святи Павло

инострол народох.

И учели воли далей у Патмосу. Намесник Сергей Павло ше баржей ше утврдиовал у вири и лал ше покресцици. Зос Патмосу пошли шцкии троме: Павло, Варнава и Йоан лебо Марко до Памфилиї. У Перги охабел их Йоан и пошол до Єрусалиму. Павло то одгварял, але Йоан впак пошол.

У такой велькеї потреби охабел ме — гварел Павло. А злам и прецо. Бої ше мой хороти, котра ме тара настейше лана (ап. Павло мал надакву). Але у шцким воля Божа!

Зос Перги пришли до Антиохї Писидийской. Була бан собота и вонн вошли до яидовской зборнїци, дзе бан читали св. Писмо. Кед преднж зборнїци звершил читале придад бешеду Павловж. А Павло у своїй бешеди описал историю народа израильского аж до Давида царя. И гугорел далей:

Зос Давидового роду дзвигнул Бог Спасителя Исуса. Його приход обявйовал Йоан Креститель. — И гварел Павло: Мужж израильски! Ваше вреднїши у Єрусалиму не похолели св. Писания осудаели Мескю и придали го на шмерд. — И бешедовац далей о воскресеню Христовим и як тсе Вон вел явля апостолом, котри су тара шведкове Його воскресеня. Зос св. Писания показовал Жидом, же воскресеня Христова було уж напредок предскаване. —

Народ и вельку увагу слухал Павла и гугорел: То внисце Божї человек.

А кед Павло з Варнаву виходзела зос зборнїци шло за лїма вельо народу, котри их модали, да и другой соботи приду до зборнїци научовац. Але не пачело ше то жидовским преднжком и кед другой соботи скоро пнцок народ и Жидж и погани пришли до зборнїци, жидовски преднжци процивели ше бешеди Павла и Варнави. Теди им Павло гварел:

Кед ше ви процивите слову Божому и кед сїе ше указаши недостойни вичного живота, ми ше обрацїме ту поганом. — То пнцкох бара роаяшешельо, велї ше од нїх обрацели и дали ше покресцици. Теди Жидж не знали уж цо почат та напувакали жидовских женох проци Павла и Варнави. И обстручили жидовски

жени хижу, дзе Павло бивал и пичали кричац: Ивце оталъ нечисти, ко приставаце з поганам!

Иццо Павло з хижы и сцел умирац жєни. Але вона як збєзности кричали далєй и ругали на нєго камєка. Врлєцл шє Павло до хижы и гваря ту Варнаву. Цо же брату, не будємо ту далєй пєдани. Отрєвимє прах з лєгох наших и идємо до Икониї. Там уж нас данє волали.

И попили, и жєни их провадєли зєс ят-рму, и дєднє вєбрали по дражє камєнцєи и ругали зє аїма.

У Икониї в початку було добре, обрацєло нєс на виру Христову вєльо Жидох и Грекох. Але и ту жидовски преднїцц пулькали народ и подвєлєли шє граждєнє на два табора: єдни тримали з апостолом, а други зєс жидами. Привлєло до того, же шє Жидзи дотварєли, га камєкую Павла и Варнаву. Але на врємє вєлєли то покрєсцєни Жидан апостолом и вонї пошлє до нарошу Листри.

(Далєй будєє).

ГАЗДОВСТВО

О пчоларству.

Так шє пчоларєло до XVI. вєку. Кєд вєбухлє 30 рочна война (1618 -1648) пчоларєство почало прєпацєц, лєм остєл подєвєдєн пчоллр, так аж 1775. року дєвєсєл о пчоларєству вєцєй вєстєкє Антує Йонша. З початку бул учинєл и вєл вєйвиши пчолар. Найзєслуживши Др. Дєєржєн, котри шє родєл 1911 року, а умєр 1906. Вєн видумєл лєдичку и рамєкє од лєдичкє. Од йєго часу шє вєцє бєржєй рєзвивєло пчоларєствє. За нїм бул тиж славнє пчолар Мєрєна, котри видумєл лєдичкє и Мєєр Грушкє, котри видумєл фуркєну машину. Дє рєя булє рєзєбєрєнєх Дєєржєновєх рамєкєх, Мєрєновєх умєтнєх лєдичкєх и Грушкєвєй фуркєнєй лєдичкєй, пчоларєство бн шє лє рєзвивєло до того стєпєну. Од тєдє вєс вєльє учєнєх пчоларєх и старє пчоларєкє зєдругє. Так у Румє шє нєхєдєлє мєтнє пчоларєкє зєдругє. Вєнє ма снєй дєм оснєванє од Й. Живєновєчє. А Оєлєску старє зєдругє уж 45 рєкє и нєкє ма снєй часєлєц и мє вєльє подружнєкє и тєдє од тєдє шє пчоларєствє вєчєло рєзвивєцє по цєлим вєрєцє.

И нашє прєдїдєвє пчоларєли у лєдєвєнєх кєнїцєх, вєцє у дєкнєвєнєх, а на остєтєку у лєдичкєх з рєсєкєх. Пчоларєствє нєм булє бєржє мєлє, Кєд сцєлє мєл вєбєрєц тєдє зємлєвлє пчолє и зєкєпєлє нє до жємє и так вєбєрєлє мєд. Од кєдє вєнєцє фуркєчє мєшнєцє од тєдє шє нє зєкєнєцє пчєлє до жємє. Зєнєжлєвє жє у Кєрєстурє мєл пєрїцє вєдєн шнєйфєдєр мєшнєцєкє зє фуркєчє мєду. Цє нїм шє и вєлєлє лєгкє рєбєтє „шнєйфєрєчєкє“. Слєдє часє и у Кєрєстурє шє рєзвивєлє пчоларєствє, алє шє мєжє повєсєцє, жє нє тє цїхтє вєльє цє трєцєлєкє до нєт лєдєцєх, котри улєжє зє пчолє вєлькє пєнєжє. Тє шє обєчєлє нє слєбїм успєху вєднєх пчоларєх. Лєдє сємє прєвєлє лєдичкє зє пчолє, котрих дєскє нє булє дєбрє лєкєнєлє тє шє прєз жємє пчолє пєжєрєлє. Дє шє пєсїцєнє дєбрє успєх од пчолєх, мушє шє мєцє дєбрє лєдичкє. Чєстє врїхєцє зє хорєтє нє пчолє,

нє, як у нас у Кєрєстурє лєс по 3 рєкє, од котрих вєжєрєлє сєкєрє шнєжє пчолє. Остєлє лєскєлє кєнїцєкє, од котрих шє мєжє фуркєчє пчолє нємєжєлє.

Зєтє бнє сцєлє повєсєцє дєскєлєкє сєлєвє ян дє дєйдємє до пчолєх, бє тє нєгє єднє сєлєдєвєкє рєбєтє, зєс котру шє мєжє бєвнєцє дєсє сцєрєнєнє члєвєкє бул тє пєрєст, мєйєстєр абє члєвєкє. З початку трєбє нєбєвнєцє дєм 2—3 кєнїцєкє и дєбрє шє нєучнєцє з нїмє рєбнєцє а лє далєй шє цнєлє рєбнєцє мєжє фуркєчє умєжєлє. Мєд врїхєдєн дєбрє зє обєсцє, а цє зє прєдєй, бє цєкєр дєрєгє. Прєвєцє, жє у пєршєм рєкє од двєх кєнїцєкєх нє мєжємє мєцє вєлькєгє хєсєну, бє шє пчолє мєшнє хєлєц нєтєкє и другє жєвнєтнєй. Дє рєй будєє цє мєнєжєшє мєшнє шє кєрнєцє зєс мєлєм, так дє у другєм рєкє нєйдємє кєнїцєкєкє полєку пчолєх од котрих шє мєжємє нєзєдєвєцє жє нєм дєку мєду.

(Далєй будєє).

За нашє дєцєцє

Качкє дєбрє гєзднєцє.

Мєлє Илє вєшнє вчєс рєно нє двєрє. Тє пєй шє злєцєлє глєднє кєрє и качкє и мєдлєлє вєсє. Чєрвєнє кєгєтє пєршє зєвєлєлє: «Кє-кє-рє-цє!» А и кєрєчкєкє пєчєлє єднє оцрєдєз дрєгє: «Кє-кє-кє дєй зєрєкє!» А кєчєчкєкє пєстєвєлє з бєкє и лєм шнєпєнє мєхєлє: «Тєк-тєк-тєк! Тєк-тєк-тєк!»

Илє одбєглє до кємєрє и вєснєпєнєцє нє жєм сєкєйтєв зєрнє. Шнєцкє шє жєвнєцє пєзбєгєлє до грємєднє и пєчєлє шє однємєцє зє сєдєнє. Прє тнє єднє дрєгєтєх дрєлєцє, цєгєлє зє чєбєкє гєжєлє и мєшєлє зєрнє зєс блєтєм.

Тєдє прїшєлє цє Илє оцєцє и гєрєрє: Внєднєм Илє, жє тє нєцє нє знєш, жє трєбє дрєбнєцє кєрнєцє. Кєрєм шє нє нємє снєпєцє нє грємєдєкє, бє кєрєкє нє гєзднєцє, бєнє пєгєжєкє зєрнє з пєгємє, рєздрєцє тє нє шнєцкє стрєннє ицє шє прїтнє и лїмє: Кє-кє-дєк! Тє нє тєкє и тє нє тєкє! Єднє зєрнє зєгрєбє до блєтє, дрєгє до гнєдє и тєкє лєм шє рєбнє чкє-дє. Прєтє кєрєм трєбє одрєзє снєпєцє шнєрєкє и нє сєхнєм мєсєцє.

Зєтє кєчкє тє прєвє гєзднєцє. Єй нєснєцє нє грємєдє, вєнє тє мєрнєцє и крєшнє нєцє и ицє цнє шнємє полє: «Тєк-тєк-тєк! Тєк-тєк-тєк!» — Бєш є прєвє гєзднєцє.

Врєднєсцє чєдєзїх пєнєжєх.

Дєлєр	42—45	Днє.
Нємєцкє мєркє	17	Днє.
Авєстр. шнєлнє	13—14	Днє.
Тєл. лїрє	3—80	Днє.
Фрєнц. фрєнк	3	Днє.
Чєхєсє. кєрєнє	1—80	Днє.
Швєйцєрєкє фрєнк	14	Днє.

Пєдзєкєвєнє.

Дєцєцє, унєцє, прєлєнєцє и жєцє усєпєшєй вєд. Сувєннє Цєстрїтєлєлє, рєдє. Тєрєсєр, кєтрє шє блєгє у Гєспєду улєкєлє 29. юлє 1934. рєкє, тє сєрдєчнє дєзєкємє тнє, кєтрє нєм нєпєсрєднє булє у пємєцнє, дє сєлєбєй кєжєлє-бєтєй пєкєйнєй цєлє оцїрєвєдєжємє нє мєстє вєчнєгє дєкєвє. Шнєцкєм, кєтрє нє грєснєнє и пєлємєнєтнєм хрїстїєвнєкєм обєчєнєм у чєсє вї шнєрєцнє зєс лєчєлє пєщєкєлє, зє сєлєсєнєцє дєшє пєкєйнєй прїєснєлє сєвєй мєлєтнєцє и нєм зє-снєпєнєцєм лєцєнєнє, и шнєцкєм, кєтрє нєм у тнєм снєтнєм слєчєнє дєчнє абє лєснємє вєлє-вєлє сєвє сєчєувєствнє.

У Рускєм Кєрєстурє, юлє 1934.

Оцєлєсцєнє рєдєнєцє.

Шнєцкє кєцнєкє.

Кєкєрєнєцє.

Дєжє шє рєбнєцє рєзвєрєжє у цємнїцєкє. Пєршє: А прєтє тє тє шєдєлєш? Дрєгє: Дєржєвє жє зєвєрєлє прє кєкє-рєнєцєкє.

Пєршє: Прє жєкє кєкєрєнєцєкє?

Дрєгє: Прєвєл сєм тєкє цєгє пєпєжє, жє и дєржєвє.

Мєдєрєнє дєсєцє.

Оцєц сєвєйнємє снєкєвнє: А цє тє чнєтєкє?

Снє: Кєйжєкє, жє шє хєвєнє дєцєцє.

Оцєц: Нєчє шє тє?

Снє: Снєжє дє шє прєвєнєцє, чє и дєбрє вєхєвєнє.

Дєцєцє до шкєлє!

Сє. Вєснєцнєкє у Шнєдє прїмєлє до сєвєйгє кєнїцєкє дєнєвчєгє снєпєснєнє до нєцнє, хтєрє бнє сцєлє кєнїцєкє грєжє-дєнєцєкє шкєлє. Мєшєчнє шнєцє є лєм 300—Д., а кємє бнє чєжкє булє плє-ннє шнєцкє у пєпєжєкє, мєжє нє дєпєрєжєкє з Упрєвє мєнєстїрє шнєцнє жєкєтє чєсєцє у нєрєнє. 2—3

Бурєзє

Новє Сєд 11. VII. 1934.

Жнєтє нєвє	102—112	Днє.
Кєкєрєчє бєчнє и срнєкєкє	100—105	Днє.
Ярєц бєчнє и срнєкєкє	70—80	Днє.
Овєс	90—100	Днє.
Мєшє 60 пєвє	205—210	Днє.
Мєшє чнєлє 2	185—205	Днє.
Мєшє чнєлє 6	135—145	Днє.
Хрємнєлє	55—60	Днє.
Пєсєлє	135—140	Днє.
Отрєбкє	90—100	Днє.

БРАЦА РУСИНИ!
Чнєтєцє и рєзшнєрєцє єднєнє нашє нєрєднє чєсєпєсє „РУСКИ НОВИНИ“.

Зє рєдєкєцнє оцнєвєцє: Др. Фрєнцє Дєдєвнєцє, вєрєх и дєкєнє у Дєкєвє.

Дрєкєкє: Вєжєкєлєбєкє Тєсєкєрє у Дєкєвє.

Внєдєвє: Мєхєйлє Фнєрєкє, Пнєшкєрєвєцє.

